

{ אז נדברו }

פרשת אמור תשפ"ב | לסדר: "תספרו חמשים יום" | גליון מס': 555

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בנקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס
(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

מה דעתך לעשות מסלול רכבלית מקומת הפנימיה עד בית המדרש??

בחג הפסח האחרון היתה לי עדנה... פתאום כולם באו לבקר אותנו בחיפה לאטרקציה של הרכבלית החדשה... **מישהו עורר אותי להרגש מעניין בנושא זה:** בניית הרכבלית היתה כרוכה בתקציבים אדירים למדינה... והיה צריך הצדקה בשביל זה!! ההוצאה הזו היתה צריכה להיות מנומקת למה זה כ"כ נחוץ... (יתכן שכלפי שמיא מספיק שכמה חרדים רצו אטרקציה בפסח וזה כבר מצדיק את מסילת הרכבת בין סין לרוסיה) ומה היתה העילה וההצדקה לגשת לכזה פרויקט יקר??

לא תאמין מה היה הנימוק!!! הנימוק העיקרי היה שהיות ויש הרבה פקקים בשעות הבוקר... כתוצאה מזה נוצר מצב שהרבה סטודנטים מגיעים מאוחר ללימודים!! אוי אוי אוי... סטודנטים שמאחרים ללימודים זה גרוע... זה עלול אפילו להיות מסוכן ואפילו מפחיד... אתה יודע למה זה כ"כ גרוע?? אני אתן לך דוגמא קטנה... היה לי חבר שהתקשר אלי כולו מבוהל... מה יש?? אני כבר תקוע פה בתוך הרכבלית ארבעים דקות בין שמים לארץ... והם כל הזמן מרגיעים ברמקול שזה בסדר... זו תקלה שגרתי... אבל אני כבר אמרתי שמע ישראל ואני כמעט מתחיל לחלק משניות... אמרתי לו: תשמע... מי יודע... אולי המהנדס שבנה את הרכבלית הגיע מאוחר ללימודי ההנדסה... ולכן הוא הפסיד חומר חשוב... והנה... תראה מה שקרה... "הרגעת" את חבר שלי... לפחות מעכשיו... אחרי שיש רכבלית... לפחות הוא יאחר פחות... לפחות "להבא" אתה תשאר בחיים...

בקיצור: סטודנט שאמור לבנות לנו בניינים ורכבליות... אם חסר לו חומר לימודים... המשמעות היא שחסר פה מידע איך בונים בנין והתקרה עלולה ליפול... (זה מזכיר לי שפעם מישהו אמר לי שגם באוניברסיטה מעתיקים במבחן... בדיוק באותו יום הייתי אצל רופא... שאלתי את הרופא: תגיד לי את האמת... אתה העתקת במבחן?? אם העתקת במבחן ומוזה קבלת תעודת רופא... אז תדע לך שאני רופא הרבה יותר מקצועי ממך... אני יודע להעתיק יותר טוב ממך... בקיצור: סטודנט לרפואה שמאחר ללימודים... המשמעות היא שהוא סנדלר... ואולי גם זה לא...) עכ"פ באותה וועדה של משרד התחבורה כולם היו תמימי דעים שסטודנטים שמאחרים ללימודים זה נזק חמור שמצדיק תקציב בלתי נדלה של מיליארדי שקלים כדי להכשיר להם רכבלית שתקח אותם מהר מהר לבית ספר... כי אחרת כל המדינה שלנו תהפוך למגרש לחלקי חילוף...

ואז חשבתי לעצמי... רגע... מה קורה בישיבה... מה יקרה אם נראה שהבחורים מגיעים מאוחר לסדר כי יש "עומס תנועה" במדרגות... האם מישהו יחשוב על רכבלית מהפנימיה לבית מדרש??

אבל עזוב... בא נדבר רגע ברצינות... שים לב איזה התייחסות רצינית ותהומית יש ללימודים של הסטודנטים!! תראה איך מתייחסים לאיחור שלהם ללימודים... **אני חושב שזה מחייב אותנו...**

וכל בניין לימודי ה... אל תקרי בניין אלא **בניין!!!** אם הסטודנטים של לימודי ה' לא יגיעו לבית מדרש ולא ידעו להעריך את התורה שלהם ולא יפנימו שהם בוני העולם... אז מה יהיה???

שתבין: אליבא דאמת גם האסון במירון וגם האסון בקרלין... הרי בינינו... זה לא באמת קרה בגלל טעות הנדסאית... (נו באמת... כבר שנים שהתופעות האלו קיימות ולא קרה כלום...) נו... אז למה זה קרה?? לא יודע... מה שבטוח זה קשור ללימודי ה... זה קשור ללימודים של **בניין!!!** זה התרחש על ציונו של המהנדס הגדול ביותר בבריאה... אותו רבי שמעון שכל בניין **לימודי ה'** הם תלמידיו אור מופלא אור היקוד הם יוקדים... כנראה שהסטודנטים של התורה לא מספיק למדו... והיה חסר חומר בבריאה... ולכן התאפשרו האסונות האלו... האם הסטודנטים של התורה האלו... האם הם מפנימים עד כמה הלימוד שלהם קריטי?? האם אנחנו מעלים על דעתנו שאיחור לבית המדרש מצדיק ברמה העקרונית בניית תוואי של רכבלית?? **החילונים מבינים את זה... ו... ואנחנו???**

אני רוצה שתבין: אנחנו בתור חרדים עסוקים תמיד במתקפת הגנה והסברה מול החילונים להכריז שהתורה זה הדבר הכי חשוב והוא מחזיק את העולם!! ובאיזשהו מקום אנחנו די כועסים עליהם כשהם לא מבינים את זה... **בינינו לבין עצמנו... לא קל להגיע להשגה הזו!!** לא רק להם קשה להבין את זה... גם לנו זה קשה... גם אנחנו ש-כן קצת מבינים שהתורה היא כל החיים והיא שומרת על כל העולם... עדיין האם מישהו מאיתנו היה מעלה על דעתו להכשיר בניית רכבליות בשביל שבחור ישיבה לא יבזבז יותר מידי הרבה זמן?? מישהו היה חושב שכדי למנוע איחור לבית המדרש זה מצדיק כזו הוצאה?? **מפחיד לחשוב על זה!! אבל מכל מלמדי השכלתי...** אני הרי מסוגל להיכנס לראש של חילוני ולהבין כמה גרוע שסטודנט מאחר ללימודים... כי... כי מחר נופלת לך התיקרה על הראש בגלל שהסטודנט לא למד מספיק... אבל האם אנחנו מסוגלים להבין שבאותה מידה!! יתכן שגשר דוב נהפך להיות זירת אסון בגלל שבאותו יום היה חסר לסטודנטים קצת תורה... אנחנו מסוגלים להכיל כזו תפיסה?? אני חושב שזו נקודה למחשבה... הייתי ממליץ לך מידי פעם לעצבן את עצמך... תעמיד מול העיניים שלך איזה דמות של חילוני או איזה אפיקורוס תורן שמדי פעם משמיע את קולו ונובח מאי אחי לך רבנן... תעצבן את עצמך מולו ותנסה לענות לו... ותשמע את עצמך... תשמע מה אתה עונה לו... ותנסה להכניס את זה פנימה... דווקא אליהם אי אפשר לבא בטענות... הם יבינו את זה ביום שאנחנו נפנים את זה עד הסוף!! מה שבטוח... כפי שסיכמנו מהיום אפשר להיות רגוע... הסטודנטים מגיעים בזמן ללימודים... ומעכשיו לא צריך לפחד שגשרים יקרו או בניינים יפלו... כי מעכשיו הסטודנטים מצטיינים בלימודים... אז להבדיל בין הקודש לחול השבוע נשמעה צפירת הרגעה... בחורי הישיבות חזרו לישיבה לאחר ביה"ז ניסן... אפשר לנשום לרווחה... מי שזוכר... הבין הזמנים התחיל עם המון מתח בטחוני שהצטרף אליו בין הזמנים שלא הוסיפה למצב הבטחוני... אבל עכשיו הסטודנטים חזרו... ודווקא בלי רכבלית... זה בסדר... הם יודעים את הדרך לבית המדרש גם בקרקעי... מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב...

איך משתחררים מהזכרונות הקשים מ"ג בעומר דאשתקד??

ל"ג בעומר הולך ומתקרר... והשנה בניגוד לכל השנה היום הזה מעורר בנו תחושות ורגשות מעורבים של פחד כאב או זכרונות קשים מהמחזות המוזעזעים שעדיין לא השתחררנו מהם באותה טרגדיה הקשה... אני מכיר הרבה אנשים (שאחד מהם זה אני) שמאז האסון במירון... יש לי איזשהו יראת הרוממות להתקרב לציון הקדושה!! אני אמנם מגיע לשם... אבל אני כבר לא מרגיש שם פחות שטיבלאך ממה שפעם הייתי מרגיש... אני כבר לא מסיים שם מסלולים... אני גם לא מתעכב מידי הרבה בפיצה רשב"י... יש כזו תחושה של רצינות!!! ויתכן שטוב שכן... ההרגשה הכללית שלנו בימים האלו בייחס למירון קצת מזכירה בזעיר אנפין את ההתייחסות של דוד המלך לפרץ עוזא... **הסיפור בקצרה היה:** שדוד המלך עשה הילולא גדולה לכבוד עליית ארון ברית ה' לעיר דוד... הייתה שם שמחה גדולה... שמחת התורה!!! (כמו שתמיד התבטאו על חצר ציון הרשב"י במירון ב"ג בעומר שבחץ יש שמחת תורה...) ואז קרה מה שקרה... והיה פרץ עוזא!!! הזעזוע היה גדול!!!

ודוד המלך נתקף בפחד... וירא דוד ביום ההוא את ה'... איך יעלה אלי ארון ברית ה'... ואז דוד המלך עזר את כל החגיגה... הניח את ארון ברית ה' בבית עובד אדום הגיתי... ולאחר שלושה חודשים הוא שוב העלה את ארון ברית ה' ושוב בשמחה גדולה... **והשאלה הנשאלת:**

מאי סלקא דעתך ומאי קמשמע לך?? מה דוד חשב בהתחלה ומה הוא הסיק בסוף?? אם בהתחלה דוד נבהל מהאסון הגדול והוא חושש מארון ברית ה' והוא מבין שארון ברית ה' זה משהו שגדול עליו... אז מה קרה לאחר כמה חודשים? מה... זה פתאום כאילו "עבר" לו? הוא כאילו נרגע?? וכי זה סוג... סוג של "הזמן עשה את שלו" ודוד כבר לא חושש??

ברור שלא!!! אז מה כוונתך?? אז לא יודע בדיוק מה התשובה... אבל הכיוון אמור להיות פחות או יותר כך: שכנראה בהתחלה... כשדוד המלך העלה את הארון היתה שם אמנם שמחה מאוד גדולה... אבל היה חסר קצת יראת הרוממות!!! היה שם "וגילו..." אבל היה חסר בזה "וגילו--ברעדה"!!! ולכן היה צורך באיפוס הגדרות... בא נעצור את התהליכה... נתמלא ביראת הרוממות **ועם זה** נחזור שוב להעלות את ארון ברית ה'... זאת אומרת: זה לא שדוד **נרגע** מ"פרץ עוזא" ואז הוא הירשה לעצמו לעלות שוב בהר... אדרבה... הוא **לקח איתו** את הפרץ עוזא... **ועם!!! הרושם המאויים של הפרץ עוזא!!!** מתוך זה הוא שוב לרקד ולשחק לפני ה' ולפזז ולכרכר בכל עוז לפני ה'... וגילו ברעדה!!!

ואשר ע"כ... רבים השואלים בימים אלו: איך ניתן להשחרר ולהתנתק מהצפת הרגשות הקשים שמתעוררים וצפים שוב בימים אלו?? **התשובה היא: מי אמר שצריך להתנתק מזה??** מי אמר שצריך להשתחרר מהמחזות הקשים שהיו שם?? אל תשכח שהכל בגזירת עליון... ואם גזרה חכמתו שהאסון הזה יקרה בשנה שעברה... חלק בלתי נפרד מהגזירה היה שגם בעשר שנים הבאות לא ייכחו את זה!!! כך שזה שאני ואתה וזכרתי את זה... זה חלק בלתי נפרד ממעשה העליה להר בשנה זו... זה כבר ענין של חשבון נפש אישי של כל אחד... אולי היינו יותר מידי סחבק שם... אולי קצת שכתנו עד כמה נורא המקום הזה... וכעת... דווקא אחרי שהגיע הרעדה!!! כעת זה הזמן לחזור ולגיל-- ברעדה...

ותרשה לי להפריח משפט באיור... קח אותנו בערבון מוגבל... סו"ס אני לא באבא... אבל קח בחשבון שדווקא כעת אפשר לפעול ישועות אצל רשב"י עוד יותר מלפני כן!!! **מנין לי זאת??** כי בחומש במדבר אחרי שקורח נבלע באדמה ו-250 ראשי סנהדראות מתו בגלל שהקטירו קטורת... לאחמ"כ וילונו כל עדת ישראל... אתם המיתם את עם ה'... ואז... לפתע החל הגנף בעם... ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש והולך מהרה כי יצא הקצף... וירץ את תוך הקהל **וינתן את הקטורת** ויכפר על העם ותעצר המגיפה... אומר רש"י במקום: "ולמה בקטורת?? לפי שהיו ישראל מליצין ומרננים אחר הקטורת לומר סם המוות הוא... על ידו מתו דב ובהיותו... על ידו נשרפו חמישים ומאתים איש... אמר הקב"ה: תראו שעצר מגיפה הוא והחטא הוא המיתת..." שים לב: רש"י שואל: למה דווקא הקטורת נבחרה להיות זו שתעצור את המגיפה... ואז רש"י עונה מה שעוננו...

תסלח לי: **אני בכלל לא מבין מה השאלה:** כתוב בפירוש בחז"ל שלקטורת יש כח לעצור את המגיפה... (וזו אחת מהמתנות שמלאך המוות נתן למשה רבינו במתן תורה, שהוא גילה לו שקטורת עוצרת מגיפה...) אז מה פשר השאלה למה בקטורת... מה פירוש למה... כי דווקא הקטורת היא זו שיש בכחה לעצור מגיפה... אז ברור שהיא הקטורת היא הכתובת... נו... מה התכוין רש"י??

הענין הוא כך: נכון... קטורת היא זו שמכפרת ועוצרת מגיפה... אבל סו"ס קטורת זה דבר שבחשאי... זה שהיא עוצרת מגיפה זה לא סתירה שאף אחד לא צריך לדעת את זה!! מידי בוקר מקריבים קרבן תמי... תרומת הדשן, הטבת הנרות, איברים נסכים חביתין ו... וגם קטורת מקטירים!!! ואם בבוקר פתאום המגיפה נעצרה, אף אחד לא אמור לדעת שזה הקטורת... הקטורת יודעת לעשות את התפקיד גם כשאף אחד לא מזהה שזה היא!! ואדרבה... דווקא ככה היא פועלת הכי טוב... בחשאי!!! היא פועלת באופן אי אפשר להצביע באופן ישיר ולשים לב... הנה... זה זה!! הקטורת היא זו שעצרה מגיפה...

אבל הפעם!!! הפעם לשם שינוי אהרן הכהן קיבל הוראת שעה להוציא את הקטורת **החוצה**... ולהראות במפגן פומבי איך הקטורת היא היא זו שעוצרת את המגיפה... ועל זה שואל רש"י: מה קרה? למה ה' רצה שהקטורת תעצור את המגיפה באופן מופגן?? על זה עונה רש"י... שהיות ולאחרונה היו כמה מקרים קשים בהקשר מסוים לקטורת... ונוצר בטעות רושם שלילי כאילו שהקטורת היא זו שממיתה... לכן אין ברירה... כעת ה' משחרר מפגן פומבי שמראה לעין כל שדווקא הקטורת מצילה ומושיעה... והנמשל די ברור... זה שרשב"י יכול לפטור את כל העולם כולו מן הדין... זה תמיד היה נכון... אבל זה לא אומר שרואים את זה... גם אם הישועה נשלחה מהשמים בזכות התנא האלוקי רשב"י... תסמוך על גזירת ההסתרה שזה ייעשה בכל מיני אמצעים שונים... או באמצעות כדור טוב שפתאום התחיל להשפיע או איזה דמות חדשה שנכנסה לתמונה ושינתה את כל המצב... תסמוך על "קל מסתתר" שיסווה את הנס באלף ואחד עטיפות... אבל ברגע שכזה אסון קרה דווקא בסביבת הציון של רשב"י... וכעת יש תחושות מעורבות כאילו המקום הזה מפחד ומסוכן... כאן ה' דווקא משחרר סוכריות וישועות בצורה יותר פומבית ומופגנת דווקא בציון הרשב"י כדי להוציא מלב... ולהרגיע אותנו... הההל... אל תשכח שבסופו של דבר קטורת מכפרת ולא ממתה... אל תשכח שבסופו של דבר ציון הרשב"י הוא מקום שפוטר מן הדין ולא מחייב...

בסייעתא דשמיא ובחסדי ה' וישועתו עומדים
אנו לקראת הוצאת ספר בנושא: **עסק התורה!!!!**

לפרטים (ובעיקר לתרומות) ניתן לפנות ל-0527683095

לפניך עוד טעימה חלקית מהנושאים שנפתחים בספר... (המושך משבוע שעבר) האם יש עניין לגשת למבחנים?? ומה העניין להיות בקי בתורה שבכתב... מ"ב מסעות... אלופי עשיו... דגלים... נשיאים?? והאם יש עניין ללמוד מ"ב גם בלי ההכרעות העדכניות של דרשו מפוסקי דורנו?? אני לא מצליח לכתוב חבורה... זה אורך לי חודשים שלימים... מה עושים?? מה ההבדל בין התמודדויות בקדושה של המתמיד לבין העוייב... תקופה של חוסר חשק בולט בלימוד... כיצד מאבחנו מי פה החולה?? איך יוצרים חשק בלימוד?? ומה זה השקפה... לאיזה חלק ברמב"ם זה מסווג... ואם בכלל...?? והאם יש עניין לחזור מאה פעמים על הגמ' או גם קצת פחות??

אשתף אותך בנימה אישית: בימים האחרונים הייתי במשבר קטן... כמעט ירדתי מהוצאת הספר הזה... מה קרה??

הסיפור הוא שבחודש האחרון במדור הלכה בקרוב ממש למעשה היו לי שתי טעויות טראגיות!!! הטעות הראשונה היתה שחשבתי שמצורע צריך שבועיים לטהרה... ותכל'ס בספר תורה (גם האשכנזי וגם הספרדי... גם כתב ב"י וגם האר"י) כתוב בפירוש שביום השמיני הוא טהור... הטעות השנייה היתה שבוע שעבר שכתבתי שבשמיטה אין ביכורים ומישהו הראה לי רש"י מפורש בפרשת משפטים שביכורים נוהגים בשמיטה... התחלתי לחשוב לעצמי... אחד כזה שלא יודע לקרא פסוקים מפורשים בתורה ולא יודע לקרא כתב רש"י במשפטים... בדיוק שהוא יכתוב ספר על לימוד התורה?? אבל אח"כ התעשתתי!!! וחשבתי לעצמי... רגע... מי אמר שאני מופיע פה בתור תלמיד חכם שיורד אליו מרום מדרגתו ובה להחכים אותו מניסיונו העשירי איך צומחים תלמיד חכם... **לא!!! אדרבה ואדרבה!!!** אני ואתה נמצאים באותה סירה... שנינו רוצים לגדול תלמידי חכמים... **ו... וכעת עובדים על זה!!!** ואני פה בשביל לשתף אותך בעבודה האישית שלי איך אני עושה את זה...

אז עד לפני שבוע לא ידעתי שביכורים נוהגים בשמיטה ועכשיו אני יודע... וכמו כן יש עדיין "עוד כמה דברים" שאני ואתה לא יודעים... ובעוה"ש אנחנו נעבוד על זה ביחד... וכא נחשוב יחד איך עושים את זה ואיך גדלים בתורה...

יש את השיר המוכר והמפורסם אשרי מי שגדול בתורה!!! דא עקא שהטעות שיש לכולם בשיר הזה היא עוד יותר מוכרת ומפורסמת... כי כולם שרים אשרי מי שגדול בתורה **עם וא"י...** ואילו נגמ' זה כתוב **בלי וא"י!!!** והאות הקטנה הזו משנה את כל המשמעות... אשרי מי שגדול בתורה בציר"י... כלומר: אשרי מי **שהולך וגדל בתורה...** מדברים פה על מי שעדיין לא גדול בתורה... **אבל עובדים על זה!!!** זה הקטן גדול יהיה... והוא כל יום הולך וגדל ועליו נאמר: אשרי מי שגדל בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו... הנחת רוח הגדולה היא מכל שלב נוסף של צמיחה וגדילה בתורה...

זה כמו תינוק קטן שכל יום הוא עוד קצת מתפתח... וכל שלב בהתפתחות שלו זה נחת רוח... יום אחד הוא למד להתהפך וזה שמחה גדולה... ואח"כ הוא למד לחולל... ולעשות שלום וידיים על הראש... ולעמוד... ולהתחיל ללהג... וכל שלב נוסף בהתפתחות זה נחת רוח!!! נכון אמנם שרגע השיא נחת רוח של ההורים זה ביום שהם מובילים אותו לחופה... אבל קדמו לזה עוד אינספור שלבי בנינים של נחת רוח... על אותו משקל: נכון שפסגת הנחת רוח זה התלמיד חכם!! נור הבריאה!!! ר' חיים קנייבסקי... אבל גם כל השלבי בנינים... המסכת קידושין או בבא בתרא שאני לאט לאט לומד לחול בהם ואולי אפילו ללהג אותם... הרי זה בכלל אשרי מי שגדל בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו...

תברך אותי שאזכה כמה שיותר מהר להוציא את הספר לאור... להגדיל תורה ולהאדירה... וה' יגמור בעדנו!!!

שייך... כלומר: השקל פה זה לא הסיפור... לא קשה לי להוציא שקל מהכיס... הקושי שלי זה האבסורד... זה לעכל את המהפך פשטא זקף קטון שנעשה כאן... המהפך בתפיסה!!! זה... זה מה שכ"כ מקשה עלי להשתחרר אפילו משקל אחד בודד מהכיס... ובצדק!!!! תאמין לי הקושי פה בצדק...

על אותו משקל בדיוק:

הדור שלנו לא מפונק... לדור שלנו לא קשה להוציא שקל מהכיס... הדור שלנו מוכן להקריב... מוכן להתמסר... הדור שלנו מוכן לשלם ולירוק דם ולהקיז מדמו הרבה הרבה מעבר לשקל. אבל, מה נעשה שבשנים האחרונות התפתחה גישה חדשה שהוטמעה בנו כבר מאז שאנחנו ילדים... התחילו להחדיר לנו בראש שאם אני מואיל בטובי לשבת וללמוד מגיע לי משהו על זה!!! אם למדתי עם אבא שעה ב'אבות ובנים' מגיע לי הגרלות וממתקים, מגיע לי!!! אם אני יושב ולומד איזה שעה בבין הזמנים מגיע לי!!! מגיע לי מילגה... מגיע לי משכורת... אם אני קם בבוקר ומתפלל כמו יהודי מגיע לי זיכוי... (ונתן הכסף וקם לו... תן כסף ואני קם) אם אני עושה טובה ונשאר בישיבה ביומי דפגרא מגיע לי טשולנט פלוס חמישים שקל... מגיע לי!!! ומטפטים לנו את זה כל הזמן השכם והערב... ואז הרשמים נכנסים לתמונה... והבחור שמגיע לישיבה מרגיש שהוא עשה טובה למישהו... (ובא נעזב את הנושא הזה) זה חודר וחודר... ותכל'ס... מה נכנס לי לראש?? שאם אני לומד תורה ומקיים מצוות מגיע לי!!! ואחרי שזה כבר נכנס עמוק עמוק בתוך הראש אז מידעיון הבחור החשוב נכנס לישיבה ומתחיל ללמוד... ובישיבה משום לא משלמים... אבל בסיידר... כבר סיכמנו שאני מתעקש לטעון שגם כשלא משלמים אני ממשיך ללמוד... סו"ס אני יהודי שמוכן ללמוד תורה למענו יתברך...

אבל!!!! לפתע מגיעים פה ושם קצת קשיים ומפריעים... ומידעיון פתאום עומד בהלם טוטאלי מול סיטואציה **שלא רק** שלא משלמים לי על זה שאני יושב פה ולומד... אלא אני עוד צריך לשלם!!! אני!!!! אני צריך להקריב!!! אני צריך להשקיע ולעמול בשביל לזכות להיות בן תורה...

שומו שמים!!!! לא רק שלא משלמים פה... אלא אני צריך לשלם!!!

עד כאן... פה הגיעה נקודת השבירה... מילא ה' לא מחזיר לי פידבק... מילא לא משלמים פה... בסדר... אבל שאני אצטרך לשלם??? שאני אצטרך להתחנן על נפשי ולהקיז מדמי בשביל לזכות להיות בן ישיבה?

עד כאן!!! פה הגיע הכר ששובר את גב הגמל של דור הצעיר שלנו...

ושוב: שים לב: הקושי לכשעצמו הוא לא בהכרח גדול... זה כמו השקל לכשעצמו שזה לא הרבה כסף... אין לאף אחד קושי כלכלי אמיתי לשלם שקל ליום... אבל ברגע שהייתם אמורים לשלם לי ופתאום אני הוא זה צריך לשלם... כאן גם שקל אחד זה מעל ומעבר!!! אני לא מצליח להושיט את היד

לשמוע... ובניגוד למה שמקובל לומר... אני דווקא טוען שיהיו הרבה בחורים שימשיכו להגיע ללמוד למרות שלא משלמים... תן לי... תן לי להיות אופטימי (למרות שכולם יחלקו עלי ויטענו שלא... אני בכל זאת מתעקש לטעון בקנאות שכן ימשיכו לבוא ללמוד גם בלי כסף) כמובן שהם ירגישו פחות מחויבים... הם גם לא יעדכנו בשעות... אבל בכל זאת הם ימשיכו להגיע... (תן בי אימון... אני אומר לך שזה ככה למרות שאתה בטוח שלא)

אבל חכה!!!! זה לא נגמר בזה... אחרי שלושה ימים שוב נתלה פתק בישיבת בין הזמנים... והפעם כל מי שראה את המודעה כמעט התעלף... לא תאמין בחלומות מה היה כתוב שם... היות וקרן הבנין נמצא בגרעון וההוצאות של המזגנים ושל התאורה מרובים... כעת יש הוראה חדשה... שכל בחור שמגיע ללמוד בישיבת בין הזמנים צריך **לשלם** שקל ליום!!! מדובר בהשתתפות מינימלית בהוצאות השוטפות של בית המדרש!!! שקל ליום!!! לא יותר!!! **ואני כעת שוב שואל אותך:** האם מישהו ימשיך להגיע לישיבת בין הזמנים הזו?

אאף אחד!! כככולם יעזבו את המקום בטריקת דלת... לא ישאר שם בחור אחד שימשיך להגיע לבית המדרש וישלם שקל... שים לב: מקודם... כשהפסיקו לשלם... בקנאות התעקשתי לטעון שימשיכו להגיע ללמוד למרות שלא משלמים... אבל ברגע שביקשו ממני שאני!!!! שאני אשלם... כאן אני מצטרף אליך לגמרי... כולם יעזבו את הבית מדרש בטריקת דלת...

ולמה??? כי... כי חוצפה שכזו... הם עוד רוצים שאני אשלם שקל ליום? יש גבול לכל תעלול... מילא לא משלמים... בסיידר... אבל לדרוש ממני שאני עוד זה שאשלם... עד כאן!!!! תחפשו את החברים שלכם... כל טוב...

עכשיו: בא ננתח מה שקרה כאן: הרי לכאורה מה קרה? על מה יצא הקצף?? בסה"כ ביקשו ממך לשלם שקל ליום... שקל אחד בלבד!!! מה אתה עושה עסק?? מה... אתה עד כדי כך קמצן שביקשו ממך בסה"כ שקל ואתה כבר שובר את הכלים והולך?? הרי כפי שסיכמנו גם אם לא ישלמו כסף... אני מתעקש לטעון שימשיכו להגיע גם בלי כסף... אז למה כשבסה"כ ביקשו מכם שקל אחד ליום פתאום כולם יקפלו ציוד ויזוזו משם... מה... על שקל יפול דברי? כככולא שקל??

מה התשובה??? לא!!! לא הבנת... זה לא עניין שקל... הסיפור פה הוא אחר לגמרי... הסיפור פה מתחיל מזה שבישיבת בין הזמנים **אני** אמור לקבל כסף... אמורים **לשלם לי** כסף...

אז לא... לא נותנים כסף... בסיידר... נספוג את זה... נעכל את זה...

אבל כשזה מתהפך עלי ומבקשים ממני **שאני!!!!** ש... ש... שאני אשלם?

תגידו... אתם נורמלים??? לא רק שאתם לא משלמים לי... אתם עוד רוצים שאני!!!! שאל"ף נו"ן יו"ד אשלם?? עד כאן!! יש גבול לכל תעלול... זה... זה כבר חוצפה... אין על מה לדבר!! זה... זה נישט

מה פשר הפינוק והחולשת נפש

של דורנו???

בכמה שנים האחרונות המגרש החינוכי לא נהיה יותר קל... וכמו שתמיד יש ירידת הדורות אז בשנים האחרונות ישנה תחושה שהצעירים של היום ממש חלשים ושביריים... הם כאילו עשויים מצמר גפן... מגיע אלי אברך שלומד עם בחור ואומר לי: תגיד לי... מה יש לבחורים של היום?? אני יושב איתו ולומד... והוא כל הזמן מתלונן שיש לו מפריעים וקשה לו... ודי... אין לי כח... כמה אפשר... ואני מנסה להבין מה... מה יש... מה הכעקעתה... למה כ"כ קשה לו?? ואני לא מצליח להצביע על הנקודה... אין איזה משהו יוצא דופן... פה ושם יש קצת קשיים... אין לו כחזה חשק... וחברותא אחד עזב אותה... והיה משהו נעלם לו... והמשגיח עוד זרק לו איזה מילה והוא לקח את זה ללב כאילו מי יודע מה קרה... (אגב: כאן המקום להסתייג... בלי הכללות... יש המון המון צעירים שעמלים בתורה ללא יאונת... אני מדבר על הבינוניים ומטה...) טוען לי אותו אברך בחוסר אונים: מה קרה לבחורי ישיבות של הדור האחרון? מה קרה שהם נהיו כאלו נקיבות... כאלו רגישים ועדינים... אין להם מינימום של תעצמות נפש... מה קרה? אז מישהו אמר לו מילה... זהו? הבחור התרסק לגמרי... כולו שבור ורצוף... מה יש לדור שלנו? אין כל הצעירים נהפכו להיות כמו מרתא בת בייתוס שנאמר עליה 'הרכה והענוגה אשר לא ניסתה כף רגלה מהתענג ומרוך?' לא יודע... זה נראה שהצעירים של היום כאלו מפונקים ועדינים... זה נראה שכל רגע הבן אדם מתפרק לך בידיים... בקיצור: כיום יש סטיגמה כללית שהסיבה שהולך היום קשה עם צעירים... למה זה?? כי הדור שלנו מפונק ולא אוהב להתאמץ!!!

אבל אני מוחה... אני טוען שזה פשוט טעות!! הדור שלנו בכלל בכלל לא מפונק... צא לרחוב ותראה, אנשים עובדים מאוד קשה, יתכן ואפילו עובדים יותר קשה מפעם ובודאי יותר שעות... גם הצעיר הממוצע הזה שלא מוכן להזיז את עצמו בישיבה... כשהוא הולך לעבוד בבין הזמנים, הוא עובד בפרך... הוא מגלה זריזות ונכונות ללא שום תסמיני פינוק...

אז מה כן הבעיה?? איש בשורה אני... אני חושב שהבעיה היא אחרת לגמרי!! הבעיה היא הרבה פחות מסובכת ממה שחושבים...

אני אמוחש את זה בדוגמא מוכרת: בחור הגיע לישיבת בין הזמנים מתוך נקודת הנחה **שמשלמים פה** על כל שעת לימוד... הוא רק מסתפק כמה!!!! כמה ישלמו... האם ישלמו כאן שתיים עשרה שקל לשעה כמו בפעם שעברה... או התערף יעלה ל-14 (כמו ב"איגוד" או ב"משכני" המתחרה) ובסוף... אל תשאל... שוד ושב... הפעם תלו מודעה והודיעו בצער שלא!!!! בבין הזמנים הזה לא משלמים... אין כסף... אין שום הבטחה לשלם...

ואני כעת שואל אותך: האם הבחורים ימשיכו להגיע ללמוד למרות שאין כסף?? תתפלל

כסף... נו... ונראה לך שהיו מפריעים?? אוהו... בטח שהיו מפריעים... הטסטר פסל אותנו בכוונה... אוף... והוא היה שבור ורצוף... **אבל נראה לך שהוא ירד מזה?** נראה לך שבמשך כל התקופה הזו הוא הכריז אפילו פעם אחת "איני יכול עוד"? מה פתאום... הוא אסף את עצמו ושוב הלך לטוף רצפות... וניגש לטסט ששי ואז הוא עבר...

ואני כעת שואל אותך: כ"כ הרבה מפריעים היו לו בדרך ל'רישיון' והוא התגבר כארי, בלע את הצעקות ספג את האכזבות והמשיך לדהור עם כל הכח... ואילו בבית המדרש למען ה' היה לו אולי עשירית מהקשיים האלו... והוא כמעט התפרק לנו בידיים?? איך אתה מסביר את זה?? איך?? איפה כל התעצמויות נפש שקיימים בדור שלנו... לאיפה הם נעלמים ברגע שרק נכנסים לבית המדרש?? **אז הנה: שוב ושוב נשני:**

צעיר שמגיע ללמוד נהיגה... יודע טוב מאוד שהוא לא עושה טובה לאף אחד בזה שיהיה לו רישיון... אם הוא לא יעבור טסט הוא לא ידפוק אף אחד... ואם הוא כן יעבור טסט זה אינטרס נטו שלי!! אני עושה טובה (או יותר נכון רעה) רק לעצמי!! וממילא הוא מתחנן על נפשו ומביע נכונות להשקיע ולירוק דם בשביל לעזור לעצמו להגיע להישג הזה... ואילו כשזה מגיע ללימוד התורה ולעבודת ה'... פה דפקו לנו המוח... עשקו מאיתנו את ההבנה הזו!! במקום שאני אפנים **שאני** מייחל לעסוק בתורה... אני מתחנן להיות ת"ח... אם ככה הייתי ניגש... הייתי נראה בדיוק כמו בחור בדורנו שמשקיע נשמתו בלימוד רישיון... ולא יותר!! ואין צורך ביותר!! זה כל מה שמפריד בין בחור מפונק בן דורנו לאש בעיניים והנכונות הבלתי נדלית שהייתה לאבא שלי כשהגיע לישיבה קדושה היישר מהתיכון הממלכתי דתי... כל ההבדל בין ההתגברות כארי של הלימוד נהיגה לבין הסדר א' זה שבטסט אני יודע שעושים לי טובה שמעבירים אותי ואילו בלימוד תורה הכניסו לי לראש שאני פה עושה טובה למישהו... ולכן בקושי הכי קטן אני פשוט מתאבן... לא מסוגל להזיז את עצמי... וממילא כל מה שנדרש מאיתנו זה בסה"כ לעשות את הסוויץ בראש... (ואולי גם לבקש בתחנונים מהנוגעים בדבר שיפסיקו להרוס אותנו...) הגיע הזמן שאפנים שאם אני לא אשב ואלמד תורה אני היחיד שאדפק מזה... בדיוק כמו שאם אני אכשל בטסט אני היחיד שאדפק... (ההורים שלי דווקא ישמחו שלא עברתי טסט... נכון? אז תנסה לדמיין, כאילו ההורים שלך חילונים נביכול, והם ישמחו שלא תלמד תורה, ואתה כן רוצה... ובנפשך להצליח להיות כזה) ביום שתפנים את זה... תגלה בעצמך תעצמויות נפש להתגבר גם על ניסיונות הרבה יותר משמעותיים... כל המאמר הזה מוזכר בתורה במשפט אחד: **כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם!!** תפנימו שהתורה זה החיים שלכם... שזה יעלה לכם בחיים... תבינו שאם ריק הוא- **זה מכם!!** זה בגלל שלא קלטתם עד כמה זה נוגע לחיים **שלכם!!** אז זהו!! כעת נקבל החלטה לקראת מתן תורה- ויסעו מרפידים... לנסוע מרפידים ידניים... יותר נכון מהריפיון שתקוע לנו בראש... נפנים שכי הם חיי-!!

זה שרודף אחרי הרבש"ע... אני זה שצריך אותו... אני חולת אהבתך ואז גם כשהיכוני ופצעוני... גם אז אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני... אבל לדאבונו הרב את זה הרבה פעמים מבינים רק כשדודי חמק עבר... ואז בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא עני... אז מבינים מי עובד אצל מי... זה הרי ברור שהבחור הצעיר בן דורנו שכ"כ קשה לו להתאמץ... אם הוא היה נולד לפני תשעים שנה והוא היה עובר את כל ההיכוני ופצעוני שאלטער זיידע שלו עבר בסיביר ובמחנות בשביל קיום מצוות... אם הבחור הזה היה מגיע ללמוד בישיבה... ברגע שקול דודי היה דופק... הוא לא היה מפנהק אאוף... יש לי מפריעים... יש לי קשיים... והמשיגו אמר לי מילה... הוא היה מנתר!!

זה כל התרגיל!! נולדנו לתוך הדור הזה... גדלנו על התפיסה המעוותת הזו ואנחנו בעצמנו גם אשמים בה... וכעת מגיע רגע האמת ומגיעים לפעמים קשיים... ואז כל מה נדרש מאיתנו זה בסה"כ לשנות דיסק!! לקלוט שלא הרבש"ע הוא זה שמתרים אותי... בא... בא תלמד לי סדר א'... אלא אני מתרים אותו... אנא ה'... רצה ה' בעמך ישראל ובתפילתם... אה... אולי תטען שזה לא לגמרי מדויק... הרי סו"ס גם אני עושה טובה לרבש"ע... כי הרי ה' מאוד שמח בעבודת ה' שלי או חלילה ההיפך...

נכון!! אבל עדיין... עדיין אני המפסיד הגדול... זה כמו הילד שלי הקטן שעשה הפגנה ולא הסכים להגיע לסעודת שבת... הוא ישב בחדר ובכה ובכה דופק את כולם ולא הסכים לצאת מהחדר... האם הוא הצליח לדפוק אותי?? כן... סו"ס היה לי חבל שהוא לא היה בסעודה... אבל אל תשכח שהנדפק הראשי היה הוא בעצמו שנאלץ להיתקע בעונש בחדר במשך שעה וחצי ורק בגלל שהיה לו קשה לרדת מהעץ... רחמנות עלי!! על אותו משקל: אם אתה חושב שרק אתה עושה לרבש"ע טובה שאתה לומד שהרי חזו בני חביבי וכו'... אתה לא לגמרי טובה... הבעיה היא שברגע שאתה בטוח שרק אתה עושה טובה לרבש"ע... זה גורם לך להישאר במיטה הרבה שעות כמו הילד שלי שחיקה עד בוש שכולם יתפרסו ויתחננו שיואלו בטובו לבא לסעודה... ובסופו של דבר האומלל הראשי יהיה אתה... (דו"ק)

ואסיים בסיפור ממחיש: מעשה בבחור אחד שנכנס לסדר א' והיה לו קשה... לא היה לו חשק... הוא ניסה אבל הוא היה עייף וסתם ככה היו לו כל מיני מפריעים... וגם לא היה לו חברותא... והמשיגו העיר לו כמה פעמים והוא נעלב... עד ש-די... נמאס לי... די... איני יכול עוד!!!! יש גבול... כמה אפשר... הגעתי לקצה גבול היכולת... אי אפשר יותר... עזוב... ואז!!!! מה עשה אותו בחור... תן ניחוש מה הוא עשה??

הוא יצא מהבית מדרש והלך ללמוד נהיגה... נפלא... רעיון מצוין...

אבל רגע... מעניין אותי... זה כבר הלך יותר בקלות???

איפה... רואים שאתה לא מבין בזה... לימוד נהיגה זה משהו שעולה מלא כסף... ובשביל זה הוא היה צריך פרנסאלאך... הוא עבד קשה... שטף חדרי מדרגות... ברר אורז של אולמות... ואז סו"ס היה לו כמה מאות שקלים והוא התחיל ללמוד... ואז המורה נהיגה 'נכנס' בו על ימין ועל שמאל... אבל הוא לא נשבר... כי חברים שלו כבר הכינו אותו שככה זה... מורה נהיגה טוב זה אחד ש'יורד עליך' כי אחרת לא תדע ולא תעבור בטסט... ואז לאחר כמה שבועות מפרכים ועקיצות והוצאות של אלפי שקלים סו"ס הגיע הטסט... ואז ידידנו נפסל פעם אחר פעם... וכל פעם זה עולה מלא

לכיס... הקושי הכי קטן נהיה לפתע הר גבוה, כי... כי למה אני אמור לשלם? המהפך בתפיסה הוא כ"כ קשה... שמזה נובע הקושי הגדול... וניתן לשמוע את זה בנימה של הטענות של הצעירים היום... הבחור... כשאני מדבר עם בחור שקשה לו בישיבה... מה הנימה בדרך כלל?? מה... מה ה' רוצה ממני... למה לא הולך ליי? מה לא עשיתי... באתי... התאמצתי ללמוד... שמרתי על סדרים... אז למה ה' דופק אותי?? אם תקשיב טוב לנימה... הצליל הוא: תגיד לי... בורא עולם התקשר אלי כמה פעמים... הוא מאוד רצה אותי... טוב... הסכמתי בסוף לחזור אליו... התקשרתי אליו פעם פעמיים... אבל די... יש גבול... כמה פעמים אני צריך לחזור אליו... סו"ס הוא צריך אותי... אז תגיד לי שאני במיטה...

זו הנימה שניתן לשמוע!!! תשמע... הרבש"ע צריך אותי... ובסיידר... הסכמתי... באתי... אפילו התאמצתי... אז למה הוא מביא לי קשיים... כאילו מה הסיפור פה... אם הרבש"ע רוצה אותי- שיעמוד ביציפות...

--- אז זהו!!! שאיש בשורה אני... כל הפינוק הזה שרואים אצל הצעירים של היום... כל הרגישות והעדינות יתר שכל דבר הכי קטן שובר אותם... תרגע... זה לא פינוק ולא חולשת נפש ולא כלום... הבעיה היא הרבה פחות בעייתית... הכל יושב בסה"כ על תפיסה מעוותת... הבחור הזה נכנס לבית המדרש מתוך נקודת הנחה שמגיע ליי!! שישלמו ליי!! אז מילא לא משלמים... נסלח לכם... אבל ברגע שמתהפכת הקערה על פיה ונדרש ממני לשלם... עד כאן!!! ותאמין לי שבנקודה הזו אני מבין אותם...

גם אני... אם יש איזה שכן שמתחיל לנדנד לי שאני אתרום למציג שלו... וטוב... נו... בסיידר... אני מסכים... אבל אין לי כעת כרטיס אשראי... וסיכמנו שאני אחזור אליו בהמשך הערב... ויאמר לשבחי שזכרתי לחזור אליו... וחזרתי אליו... התקשרתי אליו פעם אחת והוא לא ענה... האם אני אתקשר אליו פעם שניה? אין סיכוי!!! כי... כי למה... תן לי סיבה אחת למה... הוא צריך אותי... הוא עד עכשיו רדף אחרי... ואני ברוב צדקותי עוד חוזר אליו (ולא נותן לו שיתקשר אלי...) והוא עוד לא עונה לי... למה שאני אתקשר אליו שוב?? בקיצור: זה מילת המפתח בכל נושא שיהיה... מי צריך את מי... מי עובד אצל מי... מי משרת את מי...

ברגע שאני נכנס לבית המדרש ומרגיש שאני פה הגביר וכולם עובדים אצלי... מתרימים אותי על לימוד התורה... מה הפלא שאין לי מינימום של תעצמויות נפש להתאמץ מעבר למינימום שבמינימום... אין פה מה להבין... זה כל המשחק... זה כל התרגיל... וזה האסון שקרה לנו!!!

הכניסו לנו יותר מידי הראש שמתרימים אותנו על היהדות... הכניסו לנו בראש שהרבש"ע דופק... ותעשה טובה ותפתח... אם ככה מה הפלא שפשטתי את כותנתי איככה אלבשנה רחצתי רגלי איככה אטנפם...

ואז!! מאוחר מידי... פתאום קולטים מי היה באמת צריך את מי... ואז אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות... יום אחד אני מבין שאני הוא

”איציק שהתחיל להאכיל את אמא שלו תורה... פיצוי במקום תרומה...“

זו היתה טרגדיה כאובה... ר' יצחק הכהן, אברך צעיר הסתלק בחטף לבית עולמו והותיר את ציפורה אלמנה המומה שבבת אחת חרב עליה עולמה והיא נותרה לבדה... אלי ציון ועריה... ככתולה חגורת שק על בעל נעוריה... חלפו ימי השבעה ותכל'ס החיים חזקים מהכל... צריך להמשיך את החיים ותכל'ס... לאן פנינו מועדות... ציפורה העדיפה להדחיק את המחשבות... היא לא רצתה לחשוב מה התהליך שהולך להיות כעת... ציפורה לא היתה נערה טיפשה... היא ידעה טוב מאוד שכשבעל נפטר מן העולם בלי בנים יש דבר שנקרא יבום... אבל היא ניסתה להעביר מול עיניה את כל האחים הפוטנציאליים ו... ולא... היא לא ראתה את עצמה מתאימה להינשא לאחד מהם... אז מה... אז אני אדרוש שאחד מהיבמים יתן לי חליצה? אבל ברגע שאני אהיה חלוצה... באותו רגע אפסל מן הכהונה!!! עד עכשיו הייתי נשואה לכהן... זכיתי לאכול תרומה מידי ערב... זכיתי לאכול חזה ושוק של שלמים בקדושה ובטהרה... כבר התרגלתי למעמד המרום של ארוחת ערב בדיוק בהערב שמש בשעה שהישראלים נכנסים לקרות ק"ש אז הכהנים נכנסים לאכול בתרומתן... ואם אני כעת אקבל חליצה... באותו רגע אני אומרת שלום ולא להתראות לכהונה!!! שהרי חלוצה דינה כגרופה... אני מתנתקת מהכהונה לעד!!!

הדמעות ניגרו ללא הרף... שבר על שבר... האלמנה הצעירה שנאלצה להיפרד מבעלה הצעיר כעת היתה צריכה להתמודד מול נתח משמעותי ויקר בחייה שכעת הולך להתנתק ממנה... היא לא התלוננה... הצדיקה דין שמים וידעה שזה חלק בלתי נפרד מהגזירת שמים... וקבלו עליכם משעשעי דת יומיים...

וכך ציפורה מתעטפת בביגוד במשך שלושה חודשים עד... עד שהאיר עליה ה' ברחמי... ושוב אשוב אליה כעת חיה... ואם לערב ילין בכי הרי לבוקר רנה וחלפו שמונה חודשים וקריאת מזל טוב נשמעה בעיר... נולד בן כהן לציפורה האלמנה ונתרפאה כל המשפחה... כל העיר צהלה ושמחה...

ציפורה האם המאושרת לא שבעה מלהביט בפנים המלאכיות של התינוק בן השלושה ימים שדומה שתי טיפות מים לאביו הכהן שמביט כעת עליהם מגן עדן... עם התינוק בן השלושה ימים וניסתה להסביר לו... היא "שמה לב" שהוא "לא לגמרי מבין" מה פשר ההתרגשות סביבו... אז היא "הסבירה" לו... תינוקי שלי... אין לך מושג איזה חסד אתה בעצם קיומן... אתה לא יודע מה עשית פה בשבילי הופעתך ולידתך כאן בעולם... היא סיפרה לו בשקט בשקט את כל ה"פוליטיקה" (בטח הוא יבין...) תקשיב תינוק... היתה אמא אחת שהייתה זקוקה ליבום... לא משנה כעת מה זה... אבל זה לא היה שייך... ותכל'ס אם לא יבום אז היא היתה צריכה חליצה... (אתה בטח יודע מה זה יבום וחליצה... לפני לא הרבה זמן למדת את זה מסכת יבמות בהילו נרו עלי ראשי... אתה עוד תלמד יבמות...) אבל האמא הזו גם חליצה לא רצתה... כי אז היא היתה מקבלת דין גרושה והיא הייתה מפסידה את התרומה... ותכל'ס... עברו שלושה חודשים וחשך עליה עולמה!!! לא זו בלבד שהיא מסובכת עם היבום ועוד יותר עם החליצה... אלא מעכשיו גם מזונות הפסדתי... (אפילו שכל אלמנה יכולה להמשיך להיות ניוזנת מנסכי בעלה כל זמן אלמנותה) (שה אחד מסמי כתובה) זה רק בגלל שהיא נשאת תחתיו!!! אבל מי שזקוקה ליבום הרי היא מתנתקת ממנו בע"כ ולאחר ג' חודשים היא מפסידה את הכל ומעיקר הדין אין לה רשות להיות ניוזנת מנסכיו... זה גם חלק בלתי נפרד מהגזירת שמים... המשיכה ציפורה בסיפור המתח לתינוקי שהיה נראה מאוד קשוב... ואז!!!! לפתע ה' שלח אותך פיצוי שהשמים... שאתה תהיה במקום אבא... ומאז התבטלה ממני הגזירה... לא הייתי צריכה לא יבום ולא חליצה... וחוף מזה כבר היה לי רשות להמשיך להיות ניוזנת מנסכי בעלי בגללך!!! הכל בגללך... כל הדברים הטובים האלו קראו בזכותך...

התינוקי פרץ בבכי ואישר את הדברים... הוא כנראה הבין... ואם לא... אז הוא עוד יבין... זה הקטן גדול יהיה... הוא עוד ילמד מסכת יבמות... הוא עוד ילמד את פרק החולץ ליבמתו והוא גם יגיע לאלמנה לכה"ג...

במעמד הברית עין לא נותרה יבישה... הסבא ר' אברהם מצד האלמנה כובד בסנדקאות והסבא מצד המנוח ר' אביתר הכהן ביקש את העמידה לברכות... הוא מזג כוס יין של תרומה וברך בפה"ג ואשר קדשנו בקדושתו של אהרן וציונו על אכילת תרומה... לאחמ"כ אשר קידש ידיד מבטן... ויקרא שמו בישראל יצחק בן יצחק הכהן ישמח האב בגן עדן ביוצאי חלציו ותגל אמו בפרי בטנה... הסבא שתה... ו... ומיד!!! מיד שיגר לאלמנה לשתות מכוס של ברכה... ציפורה היולדת החלוצה החזיקה את הכוס בידיים רועדות וכמעט התעלפה מהתרגשות... היא שתתה לגימה בעיניים עצומות... ואז... ואז אמא הזכירה לה... רגע... ציפורה... את צריכה לברך שהחיינו... כן... כבר תשעה חודשים שלא זכית לברך את הברכה הזו שהרי בשבוע הבא מי שימשיך איתנו במסכת יבמות... אנחנו נתחיל את פרק אלמנה ושם נגיע לסוגיה שהעובר פוסל ולא מאכיל... גם אם כשהוא יוולד אמא שלו תוכל לאכול בתרומה בזכותו... אבל רק לאחר לידה הוא מאכיל... ציפורה כבר תשעה חודשים לא זכתה לאכול בתרומה!!! ציפורה החזיקה את הכוס ובירכה בהתרגשות שהחיינו... ואז גיטותיה הגישו לה מתנת יולדת... קערה מלאה במקרצות חלה ופירות ושמונים של תרומה... הנה... סו"ס זה הגיע... התרומה כבר מחכה בכיליון עיניים שתחזרי אליה...

מאז כל יום יש נקישות רבות בביתה של ציפורה... כולם רוצים לתת דווקא לה את התרומה... בטח... אם יש הזדמנות גם לתת תרומה לכהנת מהודרת וגם על הדרך לתת מחיה לאלמנה... זו הרי עסקת חבילה...

איציק הקטן צמח וגדל... כל רואיו העידו ש"בוצין בוצין מקטפיה ידע..." וניכרו אצלו ניצני טוהר ופקחות יהודית... ואז... כשהוא הגיע לגיל שש... אמא שלו הגיע לרגע קשה של פרשת דרכים... ערב אחד הגיעה הצעת שידוך לציפורה... ר' יונתן מגדולי התנאים הקדושים שבעירו שגם הוא התאלמן לאחרונה... ואיציק שכולו צמאון לתורה מבקש ממנו שילמד איתו... והם עוסקים בתורה הרבה ביחד והם כבר נקשרו בעבותות אהבה... ואז מישהו הגה רעיון... שזה ממש מתאים... ממש ענבי הגפן בענבי הגפן... גם בעל תלמיד חכם וגם אבא נפלא לאיציק היתום... ציפורה קיבלה את ההצעה... אבל דבר אחד העיק עליה!!! סו"ס הוא לא כהן!!! ברגע שאני מתחתנת עם ישראל אני באותו רגע אני מאבדת את זכותי לאכול בתרומה... גם כשכן כהן מאכיל את אמו הישראלית בתרומה זה רק כל זמן שהיא לא נישאת בשנית לישראל... זה המחסום היחיד שהרתיע את ציפורה... ואז בשלב מסוים איציק הקטן הבין את ההתרחשויות... והוא ניגש לאמא והביט בה בעיניים החכמות שלו ואמר: אמא... כדאי לך!!! כדאי לך להתחתן עם ר' יונתן... זה יהיה לך שווה... אז נכון... את תפסדי תרומה... אני כבר לא אוכל להאכיל אותך תרומה... אבל אני אתן לך פיצוי!!! אני בעזה"ש אבקש מר' יונתן שילמד איתי מסכת יבמות... ובעזה"ש עד יום הכניסה אנחנו נעשה סיום!!! אנחנו נלמד עליך... על היבום שלא היה והחליצה שברגע האחרון נפסרה... ועלי שהאכלתי אותך עד היום וגם על האבא החדש שפסל אותך מאכילת תרומה... אז אני כבר לא אאכיל אותך תרומה... אבל אני אאכיל אותך תורה!!! מי צריך לאכול תרומה כשאפשר לאכול תורה... ציפורה פרצה בבכי... תינוקי הקטן שלה... כנראה שבאמת הבנת מה שדברתי איתך אז... ועוד באותו ערב התקיימה סעודת האירוסין... בעזה"ש בח' בתמוז יהיה בתמוז הנישואין בשילוב סיום מסכת יבמות...

רשב"י לכל!! מתווה העליה להר בל"ג

בעומר..

אני זקוק לעזרה... כשהתחלנו מסכת יבמות לקחתי בחשבון שאולי השנה לא יהיה אפשרות לנסוע לל"ג בעומר למירון (בסוף אמנם כן) אז אמרתי לעצמי... יש לי מתווה משלי איד לעלות להר מירון...

הרי רשב"י הוא המרא דשמעתא דכל האומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דוכבות בקבר... ולא סתם... זה עוד מימרא שכתובה לא פחות ולא יותר במסכת יבמות!!! (עיי' דף נט.)

אמרתי לעצמי... אני רוצה לבנות פיוט "ואמרתם כה לחי..." מכל המימרות שרשב"י אומר במסכת יבמות... אזה... רק ללמוד בל"ג בעומר את הסוגיות שרשב"י מאתגר אותנו עם אשת אחיו שלא היה בעולמו ואחות זקוקה... אזה... זה מדורה הכי גדולה לכבוד התנא האלוכי רבי שמעון בר יוחאי... דא עקא שאני חלש בחרוזים ואני מאוד מתקשה לקצר נושאים ולתמצת אותם במשפט קצר מסוג של הוחבא בתוך מערה מפני הגזירה... אז בבקשה... מי שמוכן להרים את הכפפה... יש לנו כמה וכמה סוגיות נכבדות של רשב"י...

החל מדף ט' עמוד ב' ששם רשב"י עושה משתה גדול מרוב השבטי קה ביה... הוא מפגיש את ראובן שמעון לוי יהודה יששכר ויובלון... ואז אחרי עשרים דפים בדרך כ"ט... גם גד ואשר מצטרפים לריקוד ואמרתם כה לחי... בקיצור: יש שם פרייעלאך שלם עם הרש"י הארוך... ואז מגיע הסוגיה של איסור מוסף ואיסור כולל ואיסור בת אחת... ויש מחלוקת בין ר"ש לרבי יוסי... ויש בזה כמה מהלכים... אגישמאקע סוגיה... זה שמח הרבה יותר מהריקודים הכי סוערים בחצר הציון... ואל תשכח שעם זה אפשר להגיע לא רק על הציון אלא גם על שפתותיו שדוכבות בקבר... והיכוננו היכוננו!!! היכוננו השבוע להילולא דרבי שמעון... בדיוק השבוע ישנם שתי סוגיות שלימות אודות אלמנה וגרושה מן האירוסין האם אוכלת בתרומה או לא?? והאם כה"ג יכול לישא את הבוגרת?? בשתי הסוגיות האלו יש הרבה רייעד של רשב"י... וזה הרבה יותר מסוקר ומצולם ומתועד מכל הקאצ'קראי שיש בחצר הציון... זה בסדר... מי שילמד את הסוגיות האלו ירגיש הרבה יותר בעניינים אצל רבי שמעון מאשר אלו שיהיוקו אישור לשהות בהר יותר מכולם...

בקיצור: ראיתי מודעה בשלטי חוצות: רשב"י לכל!!! תכנית שלימה איך לעלות לציון וכמה זה יהיה אפשר לשהות שם... ואיפה מעמדות ההדלקה ואיפה יחולקו מנות האוכל והח"י רומל...

אז הנה!!! גם הנה הגשתי לפניך כעת רשב"י לכל... הגמ' פתוחה לכל... אתה יכול לפגוש את רשב"י קרוב מתמיד... ומי שטוב בחרוזים ולומד איתנו דף היומי... אולי ישקיע בנושא ויוציא לנו פיוט מסודר ללומדי הדף היומי מכל הריועד של רשב"י ביבמות...

אגב: כמובן לא לשכוח את הגמ' שבהשגחה פרטית גמורה אנחנו עתידים ללמוד אותה ביום ראשון הקרוב... הגמ' המפורסמת שנים עשר זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא וכולם מתו בין פסח לעצרת מפני שלא נהגו כבוד זה בזה!! ואנחנו לומדים את הגמ' הזו בדיוק בין פסח לעצרת... עכ"פ אם כבר מדברים על עיתוי של פסוק בזמנו... אז כפי שהזכרתי בשבוע שעבר כל הסוגיות שכעת נלמדו כמי אודות אלמנה לכה"ג גרושה וחלוצה לכה"ג... ובת כהן כג' תהיה לאיש זה... כל זה פרשת השבוע - פרשת אמור!!! לא תמיד זה יהיה פרשת שבוע... בעוד כמה ימים זה כבר לא יהיה פרשת שבוע ואנחנו בכל זאת נמשיך ללמוד סוגיות אלו...

עכ"פ נמצאים אנו בסוגיות מעניינות... עליונות... ובפרט בסוף השבוע שאנחנו הולכים לעסוק באגדה... באחת הסוגיות המהותיות ביותר ביהדות... בסוגיית הבית היהודי... מדובר במאמרי חז"ל שנדלנו עליהם... שמענו אותם בכל הדרשות של השבע ברכות ועוד נשמע עליהם בעזה"ש בעוד הרבה שבחות... אז תתחיל כבר עכשיו להכין את הורטים... ישר מהמקור... היישר מהגמ' המקורית שלהם...

